

να μὲν βέβαιον ὅτι διὰ τῆς καυτηριάσεως, ἀλλὰ διὰ καυτηριάσεως τελεσφόρου, γινομένης διὰ πεπυρκατωμένου σιδήρου εὐθὺς μετὰ τὴν δῆξιν, προλαμβάνεται ἡ ἀνάπτυξις τῆς λύσσης. Ἄλλ' ἂν δι' ἓνα ἢ δι' ἄλλον λόγον δὲν καυτηριασθῆ ἔγκαιρως τὸ δῆγμα, ἢ καυτηριασθῆ ἀτελῶς, ἢ δὲν καυτηριασθῆ οὐδαμῶς, νοσεῖ ὁ δηχθεὶς τὴν φoberάν νόσον, τὴν ἐπιφέρουσαν βεβαίως ὀδυνηρότατον θάνατον.

Τὰ κατὰ τὸν παῖδα Μάιστερ ἐγένοντο ταχέως γνωστά, μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας προσῆλθε πρὸς τὸν Παστέρ ἐξαιτούμενος θεραπείαν καὶ τις ποιμῆν, ὀνόματι Ζουπίλ, οὗ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐδῆξε λυσσῶν κύων. Ἀναγραφείσης δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς ἀνακινήσεως πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν περὶ τῆς θεραπείας τῆς λύσσης, τὸ ἐργαστήριον τοῦ Παστέρ μεταβλήθη εἰς νοσοκομεῖον αὐτόχρημα. Ἀπανταχόθεν συρρέουσιν εἰς αὐτὸ ἄνθρωποι δηχθέντες ὑπὸ κυνῶν, ὅπως ὑποβλήθωσιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Παστέρ ἐπινοηθεῖσαν θεραπευτικὴν μέθοδον. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, Γάλλοι καὶ ξένοι, πληροῦσι καθ' ἑκάστην τὸν προθάλαμον τοῦ ἐργαστηρίου. Δημοσιευθεῖσης, ὡς εἰκός, καὶ ἐν ταῖς ἀμερικανικαῖς ἐφημερίσι τῆς ἀγγελίας, δὲν ἐβράδυνον νὰ προσέλθωσιν καὶ ἐκ τοῦ Νέου κόσμου ἀσθενεῖς. Τέσσαρα παιδιά 5, 10 καὶ 14 ἐτῶν δηχθέντα τῇ 2 Δεκεμβρίου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κυνός, ἦλθον τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός εἰς Παρισίους, ὀδηγούμενα ὑπὸ τινος συμπατριώτου των. Δεκάκις δ' ἐνοφθαλμισθέντος εἰς αὐτὰ τοῦ λυσσικοῦ ἰοῦ, θεραπευθέντα ἐντελῶς ἀπῆλθον τὴν 2 Ἰανουαρίου εἰς τὴν πατρίδα των, ὅπου παραχρῆμα ἐπιχειρηματίας Ἀμερικανός τὰ ἐμίσθωσεν, ὅπως τὰ ἐπιδεικνύη εἰς τὸ φιλοθέαμον κοινὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Πλειόνες τῶν τριακοσίων ἐθεραπεύθησαν μέχρι τοῦδε ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς γίνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἰατρικῆς Γκρανσέ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Παστέρ, ὅστις ἐξετάζει ἕκαστον ἀσθενῆ καὶ διὰ λόγων εὐμενῶν ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς θάρρος. Ὁ ἀσθενὴς ἴσταται πρὸ τοῦ Γκρανσέ, ἀπογυμνοῖ τὴν κοιλίαν του καὶ ὁ ἰατρὸς ποιεῖ ὑποδόρειον ἔνεσιν ἐν τῇ γαστρικῇ χώρᾳ, τὴν μίαν ἡμέραν δεξιόθεν, τὴν δ' ἄλλην ἀριστερόθεν· ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνεται μόνον ἀνώδυνον κέντημα. Ἡ ἔνεσις περιέχει λυσσικὸν ἰόν, ἀσθενέστατον τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ μείζονος δυνάμεως ἐν ἑκάστη νέᾳ ἐνέσει. Ἡ δόσις τοῦ ἰοῦ ποικίλλει ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ νοσοῦντος· εἰς τοὺς ἐνηλίκους γίνεται διὰ κλυστήρος πλήρους, εἰς δὲ τὰ παιδιά, τὰ ἔχοντα ἡλικίαν κάτω τὸν 14 ἐτῶν, διὰ κλυστήρος κατὰ τὸ ἡμισυ πεπληρωμένου. Ἡ θεραπεία διαρκεῖ ὀκτὼ ἡμέρας μέχρι δέκα, τουτέστι γίνονται 8—10 ἐνοφθαλμισμοί.

(Ἐκ τῆς Nature τῆς 6 Μαρτίου.)

Π.

Η ΥΠΟΛΗΨΙΣ

— Τί εἶνε ἡ ὑπόληψις; εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα μὲ τὸν θαυμασμόν; ἤρώτα νεανίς τις τὸν πατέρα της.

— Ὅχι· διότι εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωμεν ὑπόληψιν εἰς τινα χωρὶς νὰ τὸν θαυμάζωμεν, καὶ τὰνάπαλιν, ἂν καὶ τοῦτο συμβαίνει σπανιώτερον, δυνατόν νὰ θαυμάζωμεν τινα χωρὶς νὰ τὸν ὑποληπτώμεθα.

— Πῶς συμβαίνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Ἰδοὺ πῶς. Ἄξια θαυμασμοῦ εἶνε ἡ ἀληθὴς μεγαλοφυΐα· ἡ στρατιωτικὴ μεγαλοφυΐα, ἡ φιλολογικὴ μεγαλοφυΐα, ἡ πολιτικὴ μεγαλοφυΐα, ἡ φιλοσοφικὴ μεγαλοφυΐα. Θαυμάζομεν τοὺς ἐξόχους συγγραφεῖς, τοὺς μεγάλους ῥήτορας, τοὺς μεγάλους στρατηγούς, τοὺς μεγάλους ὑπουργούς· ἀλλ' εἶνε δυνατόν μέγας τις ποιητὴς νὰ εἶνε γελοῖος ἐκ τῆς πολλῆς ματαιοδοξίας του, ἢ μέγας τις πολιτικὸς νὰ κατέρχεται μέχρι βραδουριῶν, ἢ μέγας στρατηγὸς νὰ εἶνε φιλοχρήματος μέχρι φιλαργυρίας ἢ μέγας τις φιλόσοφος νὰ εἶνε ἀσθενὴς τὸν χαρακτῆρα μέχρι παιδαριότητος· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοὺς θαυμάζομεν ἀλλὰ δὲν τοὺς ὑποληπτώμεθα· ἡ δυσαρμονία ἣτις ἐπικρατεῖ μεταξύ τῆς διανοητικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς των ὑπεροχῆς, μεταξύ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν ὑπόληψιν.

— Τότε λοιπὸν ὑπόληψις θὰ εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα τὴν ἐκτίμησιν.

— Ὅχι· δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑποληπτώμεθα τινα χωρὶς νὰ τὸν ἐκτιμῶμεν· ἀλλ' εἰμποροῦμεν νὰ τὸν ἐκτιμῶμεν χωρὶς νὰ τὸν ὑποληπτώμεθα· ὁ μικρέμπορος ὅστις ἀσκεῖ ἐντίμως τὸ ταπεινὸν του ἐπάγγελμα, ὁ ὑπάλληλος ὅστις ἐκτελεῖ ἀκριβῶς τὰ ταπεινά του καθήκοντα, εἰσὶν ἄξιοι ἐκτιμῆσεως· ἀλλ' ἂν δὲν ἔχουν ἀληθῆ τινα προσωπικὴν ἀξίαν, ἡ ἐκτίμησις αὕτη δὲν ἀνέρχεται μέχρι τῆς ὑπολήψεως. Ἡ ὑπόληψις ἀπαιτεῖ καὶ κοινωνικὴν περιωπῆν.

— Ἐννοῶ· ὅσοι εἶνε πολὺ πλούσιοι, ὅσοι εἶνε ἀπὸ καλὸν γένος, ὅσοι ἔχουν ἐπιρροήν, αὐτοὶ εἶνε ἄξιοι ὑπολήψεως.

— Διόλου! διόλου! διὰ τὴν ὑπόληψιν δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ καλὴ, ἔστω καὶ διαπρεπὴς κοινωνικὴ θέσις. Τὰ πλούτη, ἡ εὐγένεια τῆς καταγωγῆς, ἡ ἰσχὺς ἀρκοῦν νὰ περικυκλώσουν τοὺς κατόχους των ἀπὸ κόλακας, ἀπὸ παρασίτους, ἢ φθονερούς... Ἀλλὰ... δόξα τῷ θεῷ! ἀπαιτεῖται κατὰ περισσώτερον διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἐντίμους ἀνθρώπους τὸ εὐγενὲς αὐτὸ αἶσθημα τὸ ὁποῖον λέγεται ὑπόληψις.

— Ἀλλὰ τέλος πάντων, τί εἶνε αὐτὸ τὸ μυστηριῶδες αἶσθημα; εἰμποροῦμεν νὰ τὸ συγκρίνωμεν πρὸς τὸν σεβασμόν;

— Νὰ τὸ συγκρίνωμεν; Ναι· ἀλλὰ διὰ νὰ

δείξωμεν κατὰ τί διαφέρει αὐτοῦ. Ὁ σεβασμὸς εἶνε αἰσθημα σοβαρώτερον, αὐστηρότερον, ἀπονευόμενον εἰς σεβαστότερα προσόντα μόνῃ ἢ ἀρετῇ ἢ καὶ τὸ γῆρας εἶνε ἄξια σεβασμοῦ. Νέος τις δυσκόλως ἀξιούται σεβασμοῦ, διότι ὁ σεβόμενος αὐτὸν τὸν ὑπολαμβάνει ὡς γέροντα· ἀλλ' ἡ ὑπόληψις ἔχει ὡς βάσιν τὴν τιμιότητα, ἡ ὅποια δὲν δυσαρμοστεῖ πρὸς τὴν νεότητα· προϋποθέτει ὀλιγωτέρας ἀρετὰς καὶ περισσότερα προσόντα, ἀλλὰ προσόντα κοινωνικῆς εὐπρεπείας· ὅπως γίνῃ τις ἄξιος ὑπολήψεως πρέπει νὰ εἶνε ὄχι μόνον τηρητῆς τῆς ἐθιμοταξίας ἀλλ' ἀληθῶς ἀβρόφρων, ὄχι μόνον εὐθύς ἀλλ' ἐντιμώτατος· ὄχι μόνον εὐσταθῆς ἀλλὰ γενναῖος. Ἡ ὑπόληψις ὑπονοεῖ τὴν ἰδέαν τῆς ἄκρας τιμιότητος ἐν τῷ ἐμπορίῳ, σοβαρὰς τινος χάριτος εἰς τὴν συμπεριφορὰν, ἀξιοπρεπείας τινὸς ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα, τὸν τρόπον τοῦ ὁμιλεῖν, ὑπονοεῖ τὴν ἰδέαν κοινωνικῆς τινος περικωπῆς· ὑπολήψεως ἄξιος εἶνε ὁ τίμιος ἄνθρωπος ὁ ἐπιμελημένης συγχρόνως τυχῶν ἀνατροπῆς· τέλος ἂν ἐπρόκειτο νὰ δώσω τὸν ὄρισμὸν τῆς ὑπολήψεως, θὰ εὔρισκα λέξιν τινα ἐκφράζουσαν τὸ τελειότατον προσόντος τινός, τὸν ἀνθρῶν, τὸν ἀφρὸν προτερήματός τινος καὶ θὰ ἔλεγα· ἀῖ ὑπόληψις εἶνε τὸ ἄωτον τῆς ἐκτιμῆσεως.»

(Ern. Legouvé.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρίγκιπος τῆς Ἀγγλίας Ἀλφρέδου, ὡς διοικητοῦ τοῦ ἠνωμένου στόλου τῶν δυνάμεων τοῦ πρωρισιμένου νὰ παρακλύσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πάσης πολεμικῆς ἐνεργείας, ἢ παρ' ἡμῖν ἀξιόλογος σατυρική Ἐφημερίς («τὸ Ἄστυ»), ἀναμνησκούσα τὴν ἄλλοτε πνηγυρικὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀγγλοῦ ἡγεμονόπαιδος ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, παραθέτει ὀλόκληρον τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς περιέχουσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γινομένης ψηφοφορίας, ἣν ἀνέγνωσεν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει τὴν 22 Ἰανουαρίου 1863 ὁ τανῦν ἀντιστράτηγος κ. Π. Κορωνίος. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ἔγγραφον παραθέτομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

«Ἡ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κληρωθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς διαλογὴν τῆς γενομένης κατὰ τὸ ψήφισμα «περὶ ἐκλογῆς Βασιλέως» ψηφοφορίας καὶ ἐνεργήσασα τὴν ἐξελέγξιν τῶν βιβλίων τῆς ψηφοφορίας ἐξήγαγε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα. Ἦτοι ὅτι ὁ ἡγεμονόπαις Ἀλφρέδος, δευτερότοκος υἱὸς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἔλαβε ψήφους διακοσίας τριάκοντα χιλιάδας καὶ ἄρα ἐξ ἦτοι ἐν ἀριθμῷ ψήφους 230,016
 Ὁ ἡγεμονόπαις Λαυχετμεβέργ . . . » 2,400
 Ὁρθόδοξός τις » 1,917
 Ἀλέξανδρος τῆς Ρωσίας » 1,821
 Νικόλαος τῆς Ρωσίας » 1,821
 Ἀπλῶς βασιλεὺς » 1,763
 Νικόλαος βασιλεὺς ὀρθόδοξος . . . » 1,741

Ζήτησαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις »	482
Κωνσταντῖνος τῆς Ρωσίας »	478
Πρίγκηψ Ναπολέων »	345
Ἐκ τῆς Αὐλῆς τῆς Γαλλίας »	246
Πρίγκηψ Ρώσσοι »	104
Δημοκρατία »	93
Ἀμεδαῖος τῆς Ἰταλίας »	15
Ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς τῆς Ρωσίας »	9
Ῥωμανὸφ »	8
Κόμηξ Φλάνδρας »	7
Γουλιέλμος τῆς Δανιμικρίας »	6
Ἰψηλάντης »	6
Γαριβάλδης »	3
Ὁμάλ »	3
Μέγας Ναπολέων »	2
Πρίγκηψ Σουηθίας »	2
Πρίγκηψ Ζοζυβίλ »	1
Βασιλεὺς Ἐυνάροιο »	1
Μὰκ-Μαὼν »	1
Ὅθων »	1

Ἐκ τῆς διαλογῆς ταύτης ἐξήχθη ὅτι ὁ ἡγεμονόπαις Ἀλφρέδος δευτερότοκος υἱὸς τῆς Α. Μ. Βασιλείσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐξελέχθη Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐκ μὲν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς διὰ ψήφων 210,433 ἀπέναντι 1,100,000 ὡς ἔγγιστα πληθυσμοῦ, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ ψήφων 19,583 ἀπέναντι πληθυσμοῦ 100,000.»

Δεκανεὺς. Διὰ νὰ θάψουν ἓνα στρατιωτικὸν μὲ συνοδίαν καὶ μουσικὴν τί πρέπει νὰ εἶναι;
 Στρατιώτης Πεθαμένος.

— Τί δῶρο σοῦ ἔκαμε ἡ γυναῖκά σου τὴν πρωτοχρονίαν;

— Τίποτε. Ἐγὼ τῆς εἶπα νὰ μοῦ χαρίσῃ μία πίπα μὲ τὴν εἰκόνα τῆς ἀπάνω, ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἠθέλησε.

— Γιατί;

— Γιατὶ ἐκκάταβε πῶς τὴν ἤθελα γὰ ν' ἀηδιάσω τὸν καπνὸν.

— Γιὰ ἰδῆς ταῖς δύο ἀδελφαῖς ἀπέναντι 'ς τὸ πεζοδρόμιον. Ἐέρεις τί μου ἀρέσει ἀπ' τὴ μεγαλειότερη;

— Τί;

— Ἡ μικρότερη ἀδελφὴ τῆς.

Μαθητῆς τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδίων εὐρίσκει καθ' ὁδὸν πεντάδραχμον τραπεζικὸν γραμματίον, ἐν ᾧ δὲ τρέχων ἀρπάζει αὐτὸ ἀπὸ τῆς γῆς ἀκούει φωνὴν ὀπισθῆν του.

— Βρέ, τὸ πεντάριχον αὐτὸ εἶναι 'δικό μου!

Στραφεὶς δὲ βλέπει κλητῆρα, ἀπειλητικῶς πρὸς αὐτὸν προχωροῦντα. Ὁ πλῆξ ἄνευ ἐνδοιασμοῦ, κρύψας τὸ γραμματίον ἐν τῇ παλάμῃ,

— Τί λὲς ἡ ἀφεντειά σου; ἀπαντᾷ ἦτανε τὸ 'δικό σου πεντάριχον 'ς τὴ μέση σκισμένο καὶ κολλημένο;

— Ναὶ βέβαια.

— Τότενες αὐτὸ ποῦ ἦρα δὲν εἶνε 'δικό σου. Γιὰ 'δες, εἶναι ὀλοκαίνουργο.